Anul al 63-lea
6 Pagini

200 LEI

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/933.

Nr. 110 Vineri 17 Mai 1946
6 PAGINI

ABONAMENTE „UNIVERSUL" CAPITALA Lei 13.000 pe 3 luni

UNIVERSUL

ABONAMENTE UNIVERSUL PROVINCIA Lei 10.000 pe 3 luni Plata prin C.E.C. Nr. 7.999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECŢIE

„MAREŞALUL" RĂSPUNDE...

Responsabilitatea ministerială era la noi aproape inexistentă. Clasa diriguitoare avusese abilitatea să organizeze un atât de complex aparat de punere în mişcare a acestei responsabilităţi — încât putem spune că o astfel de răspundere nici n'a existat. De altfel practica este cea mai elocventă dovadă: n'au fost traşi la răspundere nici miniştrii care au jefuit avutul public, nici cei care au asasinat. (Vinovaţii tehnici şi politici de „ororile inutile" din 1907 n'au avut nici un dezagrement).

Pentru prima oară în istoria noastră politică s'a pus astăzi problema responsabilităţii ministeriale — graţie faptului că poporul, ajungând să participe la guvernare, s'a făcut însuşi judecător.

Cum Ion Antonescu avea obiceiul să spună veşnic: „Imi iau răspunderea", „Răspunde Mareşalul", etc., — Tribunalul Poporului i-a dat ocazia să răspundă într'adevăr pentru faptele, pe care cavalereşte le ia asupră-şi ca şi pentru cele aruncate asupră-i, mai puţin cavalereşte, de foştii săi colaboratori.

Acuzatul are o singură scuză: „Ce era să facă?" Parcă fusese obligat să primească rolul de „Conducător" şi — după primire — parcă n'ar fi existat nici o posibilitate de depunere a armelor, în momentul când însuşi, „mareşalul" pierduse orice speranţă.

La încheerea socotelilor, au trecut pe dinaintea Tribunalului popular toate crimele, politice şi de drept comun, ale regimului antonescian: punerea ţării în jugul german, declararea războiului odios, prigoana, represaliile, masacrele...

Au defilat rând pe rând documentele din dosar, dramatice spovedanii de martori oculari, proiecţiunea ororilor şi cortegiul invalizilor din lagăre.

Pretutindeni numai spânzurători, oameni arşi de vii, sate rase cu tunul de pe faţa pământului...

Iar pe urma ororilor comandate, într'un delir de grandoare, de către „Conducător"— venea turma hienelor colaboratoare, care desmormântau cadavrele şi le jefuiau.

Au rămas semănate în lume sute de mii de morminte, cu nume sau fără nici un semn. şi — îngenunchiate pe aceste gropi — atâtea mame care plâng încă.

Nu există în tot cuprinsul ţării nici un om — care să n'aibă în mormânt o rudă sau un prieten, aruncat acolo de tirania antonesciană.

Şi nu-i nici un om demn, cu spiritul liber, care să nu fi trăit zile de iad în cursul celor patru ani de demenţă sângeroasă.

A sosit ziua de plată şi răsplată.

E o clipă solemnă, care va fi înregistrată cu emoţie de cronicarul analelor care se vor scrie.

Este chemat acuzatul Ion Antonescu în faţa poporului să-şi primească pedeapsa meritată pentru tot sângele vărsat, pentru toate durerile care — atâţia ani — au strâns inimile noastre.

Pedeapsa va pecetlui o vină, dar va fi şi un exemplu pentru viitor — ca eventuali aventurieri să nu mai fie tentaţi a-şi bate joc de destinele unui neam.

Se trage cortina de fier peste o tragedie.

Plecăm însă dela acest spectacol istoric cu o amărăciune, pe care n'o va putea înlătura sentinţa — oricât de aspră şi de justă ar fi ea.

Rămânem cu o tristeţă, strecurată în suflet de unele regrete şi deziluzii.

Regretăm că acţiunea lui Ion Antonescu a fost menajată de interese de clasă uneori, de interese politice mai totdeauna — care au făcut posibilă instaurarea şi dăinuirea tiraniei fasciste.

Simţim o deziluzie văzând că — în faţa evidenţei — nu se recunoaşte complicitatea şi nu se proclamă pocăinţa, printr'o mea culpa cavalerească...

Ar fi meritat acest gest sufletul haotic şi sangvinar al lui Ion Antonescu.

M. SEVASTOS

SEMNE IMBUCURĂTOARE

Comunicările făcute deunăzi de d. ministru Traian Săvulescu reprezentanţilor presei, cu privire la situaţia agricolă, la stadiul lucrărilor de aplicare a reformei agrare şi la unele măsuri de organizare a agriculturii româneşti, în sensul ca ea să redevină baza de producţie şi de afirmare a Statului român în viitor, desvălue un interes excepţional pentru marele public, datorită atât importanţei problemelor considerate cât şi autorităţii în materie, unanim recunoscută eminentului rector al Academiei agronomice din Bucureşti. In legătură cu situaţia agricolă, d-sa a arătat rezultatele îmbucurătoare pe care le-a dat efortul însămânţărilor de toamnă şi din primăvară, când, pentru prima oară de când am început să experimentăm planificarea culturilor, înregistrăm nu numai atingerea prevederilor, dar, în unele sectoare, depăşirea lor cu 5—10%.

Este cea mai importantă veste ce ni se putea aduce: întâi, pentrucă ea angajează hrana şi îndestularea populaţiei, problema capitală a timpurilor noastre, şi, în al doilea rând, pentrucă tot ea hotăreşte însuşi standardul economic al ţării, care, în ultimă analiză, este în funcţie mai cu seamă de prezenţa unor cât mai însemnate disponibilităţi de schimb cu străinătatea. Prezenţa acestor disponibilităţi e menită să aducă în primul rând o destindere şi o înviorare binefăcătoare pe piaţa internă, contribuind simţitor la resorbirea crizei postbelice, la înviorarea afacerilor şi la echilibrarea preţurilor; dar, în acelaş timp, ne va pune la îndemână mijloace de schimb cu marile pieţe externe, spre a ne procura materiile prime, maşinile şi tot ce e necesar efortului producţiei, cum şi campaniei refacerii noastre economice, — ceeace deasemenea este esenţiale.

Până la culegerea şi evaluarea exactă a recoltei, este desigur prematur să tragem concluzii definitive. Totuşi, datele comunicate de d. ministru Săvulescu privitor la executarea planului de cultură sunt prin ele înseşi reconfortante pentru o ţară care a trecut prin atât de grele încercări. Ele ne întăresc încrederea în puterile vii ale poporului român şi — ceeace este şi mai preţios — în destoinicia ţăranului de a se adapta disciplinilor unui plan de muncă metodică, spre folosul lui şi al întregei comunităţi.

Drumul spre o fază nouă a agriculturii româneşti, sprijinită azi pe proprietatea şi producţia ţărănească, este astfel pregătit ca să corespundă exigenţelor progresiste ale momentului economic de azi şi de mâine.

De aci şi efortul autorităţilor de a definitiva cât mai curând reforma agrară, pentru ca până în toamnă cel mai târziu toţi împroprietăriţii să se afle în posesia loturilor şi a titlurilor de împroprietărire respective, iar foştii proprietari expropriaţi, stăpâni necotestaţi pe cotele ce li s'au lăsat, să poată lucra liber şi cu toată râvna la care îi pot îmbia condiţiunile de pace socială, de siguranţă şi cooperare, pe care reforma agrară va fi reuşit să le întronez în viaţa satelor şi a ogoarelor.

In aceeaşi direcţie şi servind aceleaşi scopuri merg şi celelalte sforţări ale ministerului de agricultură, atunci când, pentru garantarea inventarului agricol existent, se iau măsuri pentru repararea şi buna folosire a maşinilor şi mai ales a tractoarelor, iar pentru crearea de ferme de stat, se păşeşte la inventarierea rezervelor.

Fermele de stat, organizate ca regii comerciale, vor fi încadrate cu specialişti calificaţi, ele urmând să devină adevărate centre de îndrumare agricolă, pentru formarea tehnicienilor necesari maşinilor, pentru producerea de seminţe selecţionate, pentru creşterea vitelor de soi, pentru formarea de centre de instrucţie cooperatistă.

Fermele de stat şi centrele de maşini agricole, încadrate cu tehnicienii respectivi vor fi în primul rând instrumentele permanente de educare profesională şi de pregătire tehnică a plugărimii noastre, contribuind astfel la ridicarea agriculturii româneşti la rolul pe care trebue să-l aibă în economia naţională, ca factor fundamental al producţiei şi al bunei stări generale.

CEI PATRU MINIŞTRI DE EXTERNE AU EXAMINAT PROBLEMA GERMANĂ

Miniştrii de externe cu prilejul unei întruniri a conferinţei

Paris, 15 (Rador). — In şedinţa de Miercuri dimineaţă, prezidată de d. Bevin, miniştrii de externe au examinat problema Germaniei.

D. Bidault a prezentat o expunere a tezei franceze asupra regiunilor Ruhr, Renania şi Sarre. Ministrul de externe francez a reamintit invaziile suferite de Franţa de 150 de ani încoace.

Cu privire la Ruhr, el a declarat că numai controlul internaţional şi ocuparea cu efective internaţionale, la care trebue să se adauge separarea politică a Ruhrului de guvernul central german ar putea să împiedece renaşterea pericolului german. D. Bidault a observat că Ruhrul nu trebue să servească pentru refacerea industriei germane, ci pentru folosul Europei întregi.

Pentru Renania, d. Bidault a cerut demilitarizarea şi ocuparea ei de forţe aliate, precum şi separarea ei politică de guvernul central german.

Pentru Sarre, ministrul de externe francez a ceruţ punerea sub controlul politic şi militar al Franţei.

După expunerea d-lui Bidault, d. Bevin a arătat că, după părerea britanică, problema germană trebue examinată în ansamblu. Deşi înţelege foarte bine importanţa Ruhrului, d. Bevin vrea să ştie ce gândesc aliaţii despre viitorul Germaniei în general. Anglia este gata să primească orice sugestii pentru reglementarea problemei germane şi ar vrea să ştie dacă va fi aplicată ideia guvernului central dela Potsdam sau dacă se va ajunge la o federaţie germană, într'un cuvânt vrea să ştie ce gândesc ceilalţi aliaţi.

D. Molotov n'a făcut nici o observaţie la expunerea d-lui Bidault, dar a spus că ruşii ar voi să ştie ce se petrece în Ruhr şi mai ales să obţină unele precizări asupra felului cum este administrată această regiune.

D. Byrnes a spus că deşi nu există în prezent un guvern german, este foarte important pentru aliaţi să cadă de acord asupra liniilor generale ale tratatului de pace cu Germania. Este important acest lucru nu numai în ce priveşte politica aliaţilor pe termen lung, ci şi în ce priveşte chestiunile legate de ocuparea şi administrarea Germaniei, care trebue să fie coordonate într'un singur cadru. In acest scop d. Byrnes a propus ca supleanţii care se ocupă în mod special de chestiunile germane să fie însărcinaţi cu studierea următoarelor cinci chestiuni:

1. Trebue sau nu să fie luată în considerare ideia internaţionalizărei Ruhrului şi a Renaniei? Iar dacă se cade de acord asupra formulei internaţionalizărei, vor continua resursele acestor regiuni să facă parte din structura economică germană?

2. Resursele ce urmează să fie lăsate Germaniei vor fi disponibile în întregime pentru ţară?

Resursele care depăşesc nevoile minimale germane vor fi disponibile pentru eforturi menite să acopere plata importurilor esenţiale pentru întreaga Germanie?

3. Va fi oare posibil să se cadă de acord până în trei luni asupra stabilirii unei administraţii germane luând Germania ca o unitate economică?

4. Traseurile zonelor de ocupaţie nu vor putea fi folosite ca bariere artificiale care ar împiedeca schimburile de produse în interiorul Germaniei?

5. Se poate stabili un acord de principiu asupra frontierelor occidentale ale Germaniei, acord care ar fi eventual înglobat în tratatul de pace?

D. Byrnes a observat că aceste probleme nu sunt de atribuţia consiliului dela Berlin. El a mai observat că administrarea economică a zonei americane din Germania a costat-o pe America peste 200 de milioane de dolari în cursul anului care se termină la 1 Iulie 1946, iar experţii evaluează că pentru importurile anului fiscal următor, adică până la 1 Iulie 1947 Statele Unite vor trebui să mai cheltuiască încă 200 milioane de dolari.

Acestea sunt motivele — a spus d. Byrnes — pentru care americanii voesc să vadă realizarea practică a principiilor dela Potsdam, adică posibilitatea unei administraţii economice viabile a Germaniei.

Ceilalţi miniştri au cerut timp să studieze propunerea d-lui Byrnes.

D. Byrnes a exprimat speranţa că supleanţii vor putea răspunde la cele cinci întrebări până la 15 Iunie.

Paris, 15 (Rador). — D. Byrnes a propus Miercuri dimineaţa în şedinţa celor paru miniştri de externe să se numească patru supleanţi însărcinaţi cu studierea problemelor germane.

Principala misiune a supleanţilor va fi elaborarea unui proect de tratat de pace cu Germania care ar urma să fie discutat în Noembrie 1946, la conferinţa de pace.

FESTIVITĂŢILE DELA BLAJ

In prezenţa membrilor guvernului in frunte cu d. dr. Petru Groza s'au desfăşurat eri serbările pentru comemorarea marei adunări de pe Câmpia Libertăţii

Catedrala oraşului

Blaj, 15 Mai

Revoluţia dela 1848 a fost sărbătorită anul acesta în acelaş loc în care s'a desfăşurat marea şi înălţătoarea manifestaţie populară, cu 98 de ani în urmă, pe Câmpia Libertăţii. Martori ai idealurilor ce animau pe înaintaşii noştri de-acum un secol, ţinuturile blândene au primit azi mulţimile, mereu dornice de afirmare a aceloraşi năzuinţe scumpe poporului român: libertate, egalitate, frăţietate. Pare că nimic nu s'ar fi schimbat cu scurgerea sbuciumatului secol din urmă. Aceeaşi sete, neschimbată ardoare a celor mulţi pentru realizarea lozincii, la fel de actuală astăzi, întruchipând libertatea şi frăţietatea celor ce trăiesc în cadrul aceloraşi fruntarii.

BLAJUL IN HAINA DE SARBATOARE

Linia de sobrietate, imprimată manifestaţiei dela Blaj în acest an, a fost depăşită de entuziasmul vibrant adus de participanţii la praznicul libertăţilor poporului român.

Făcliile, multe la număr, aprinse la căpătâiul marilor animatori ai generaţiei dela 1848, odihnind astăzi în cimitirul local, aduc un îndemn la reculegere şi pioşie, în atmosfera sărbătorească.

Din primele ore ale dimineţii, încep să sosească grupuri compacte de ţărani din ţinut, — oameni cari niciodată până acum n'au lipsit dela marea prăznuire a celor scumpi lor şi nouă tuturor. Elevii şcolilor din localitate, din vreme pregătiţi de dascăli, li s'au alăturat, având cu ei fiorul unei datini ce se transmite cu sfinţenie dela o generaţie la alta.

DESFAŞURAREA SERBARILOR

La ora 9 s'a oficiat, la catedrală, o Sf. Liturghie, după care a urmat, către orele 11, obicinuitul pelerinaj pe Câmpia Libertăţii, unde acum aproape zece decenii marea adunare a respins cu vehemenţă alipirea Ardealului la regatul ungar. După programul tradiţional al solemnităţilor închiate acestei zile, un student al Academiei teologice a dat citire unui fragment din memorabilul discurs al lui Bărnuţiu.

Ploaia, care începuse să cadă în zorii zilei, a trecut repede, făcând loc albastrului nesfârşit al cerului însorit de Mai, sub a cărui privire a început mişcarea nesfârşitelor şiruri de participanţi din oraş şi judeţ, îndreptându-se spre stadionul din Câmpia Libertăţii, unde s'a desfăşurat programul serbării. Pline de farmec au fost muzicile populare şi călăreţii cu stindarde purtând lozincile zilei, care deschid coloana.

SOSIREA MEMBRILOR GUVERNULUI

Reprezentanţii autorităţilor civile şi militare locale au primit în gară, la ora 10.30, automotorul ministerial, din care au coborît d-nii: Gh. Gheorghiu-Dej, ministrul comunicaţiilor, P. Constantinescu-Iaşi, ministrul informaţiilor, ing. Tudor Ionescu, ministrul minelor, Victor Eftimiu, preşedintele scriitorilor români şi alţi invitaţi. Puţin mai târziu au sosit şi d-nii general C. Vasiliu-Răşcanu, ministru de război şi Emil Bodnăraş secretar general la Preşedinţia consiliului.

Câteva minute după aceea a intrat în gară şi trenul care a adus dela Deva pe d. dr. Petru Groza, preşedintele consiliului de miniştri, căruia primarul oraşului i-a urat „bun venit". Inalţii oaspeţi s'au îndreptat în grup spre catedrala oraşului, unde s'a oficiat un Te-Deum.

CHEMAREA „FLONTULUI PLUGARILOR"

Măreaţa sărbătoare a fost îngeminată cu congresul „Frontului plugarilor" din judeţul Târnava Mică, ţinut în aceeaşi zi la Blaj.

Cu această ocazie, partidul de sub conducerea d-lui dr. Petru Groza a lansat un manifest, din care notăm, între altele:

„Astăzi 15 Mai se implinesc 98 ani dela marea adunare naţională de pe Câmpia Libertăţii dela Blaj. 40.000 ţărani au cerut atunci într'un glas dreptate pentru poporul românesc şi pentru cel al popoarelor altor ţări; 40.000 ţărani au hotărît împărţirea moşiilor boereşti. Dar visul şi jurământul strămoşilor s'a implinit abia acum, sub guvernarea de apărare a poporului, sub guvernarea d-lui dr. Petru Groza.

Peste tot sunt afişate lozinci pentru aniversarea zilei: „Trăiască Regele României democrate"; „Ţărani, luptaţi din răsputeri pentru desăvârşirea reformei agrare", urmate de „Ţărani, muncindu-vă pământul, salvaţi poporul dela foamete".

In faţa catedralei, s'a desfăşurat o impunătoare defilare a coloanelor de participanţi la serbarea de pe Câmpia Libertăţii, care s'a ţinut la orele 12.

CUVANTARILE

Cuvântările au fost rostite de d-nii: Manu, prefectul judeţului, pr. Ion Opriş, în numele bisericii ortodoxe canonice, Niculiţă Pop, reprezentantul greco-catolic şi al şcolilor. Au mai vorbit delegaţii Frontului plugarilor şi ai celorlalte delegaţii democratice.

Ultimul a luat cuvântul d. prim ministru dr. Petru Groza. Discursul d-lui preşedinte al consiliului îl vom publica într'un număr viitor.

După discursul d-lui preşedinte al consiliului, s'a procedat la împărţirea titlurilor de proprietate, ţăranilor împroprietăriţi din judeţ.

DESBATERILE IN PROCESUL ANTONEŞTILOR S'AU INCHEIAT

Acuzaţii şi-au spus ultimul cuvânt. — Sentinţa se va da mâine

Eri d. a. la orele 3, Tribunalul Poporului, a dat, în continuare, ultimul cuvânt acuzaţilor.

ION MARINESCU, fostul ministrul al justiţiei, şi-a început apărarea spunând că legile rasiale, în majoritatea lor, se elaborau în consiliile de miniştri la cari n'a participat...

Petnru a-şi ilustra felul în care a lucrat, ca ministru al justiţiei, a spus că a intervenit, de multe ori pentru îmbunătăţirea situaţiei unor deţinuţi politici din lagăre sau închisori şi chiar pentru eliberarea lor. A ceruţ să fie achitat.

Acuzatul TRAIAN BRĂILEANU, fost ministru al educaţiei naţionale a spus că a activat în mişcarea legionară, dar numai atunci când aceasta era „legală", n'a fost terorist şi n'a otrăvit pe nimeni...

Incheind, a făcut un apel la Justiţia poporului şi a cerut să fie lăsat să-şi termine viaţa (de pensionar) nu în închisoare, ci alături de familie.

Acuzatul C. PETROVICESCU, a fost scurt, cel mai scurt dintre toţi: „cu conştiinţa deschisă declar că mă simt nevinovat şi deci justiţia se va pronunţa în consecinţă!"

Acuzatul CONST. BUŞILĂ, fostul ministru al comunicaţiilor şi-a făcut autobiografia, insistând, în deosebi asupra familiei din care se trage, studiilor, relaţiilor cu străinătatea, etc. oferind tribunalului un memoriu-dosar cu punctele sale de apărare, rugând să se ţină seama de cele cuprinse, în vederea achitării.

Acuzatul DUMITRU POPESCU, fost ministru de interne, între altele ,spune că a intervenit, de multe ori, pentru atenuarea măsurilor cu caracter represiv împotriva evreilor şi că, reprimând rebeliunea legionară din Ianuarie 1941, a fost în asentimentul ţării întregi care dorea ordine.

In concluzie, invocând mărturiile depuse în favoarea sa, relativ la felul modest şi uman în care a lucrat — din ordin — a cerut un verdict de achitare...

UN MINISTRU PE O JUMATATE DE DEPARTAMENT

D-rul PETRE TOMESCU, în ultimul cuvânt, reia vechea temă desvoltată şi la interogatoriu că el era titular efectiv numai pe o jumătate de minister, departamentul muncii fiind condus, prin abuz şi abuziv, de către altcineva. Roagă instanţa să se ţină seamă de declaraţiile martorilor cu privire la felul în care el a înţeles să se aplice legea Iasinski.

ALEXIANU DESPRE FAPTELE SALE

Fostul guvernator al Transnistriei, în calitatea sa de... vedetă a lotului, a vorbit mult. Aproape cât Ică. Faţă de cele spuse la interogatoriu şi de cele ce a vrut să susţină şi în întrebările puse martorilor chemaţi de el, Gh. Alexianu n'a adus nimic nou. Nu uită chestiunea cu oprirea colanelor de evrei de a mai fi trecuţi peste Bug. Suferinţele acestora în Transnistria le pune pe seama iernii, a timpului rău, a lipsurilor, etc. „Eu eram nepregătit. Evreii urmau a se instala peste Bug. Nu prevăzusem aceste sarcini de găzduire".

Pune multă pasiune în cele ce spune şi nu îşi recunoaşte decât o greşală: aceea de a nu fi putut să facă mai mult bine decât a făcut. Jaful Transnistriei? Este o eroare. El a refăcut Transnistria. Populaţia locală a muncit, băncile din Bucureşti au dat capital şi el a trimis, în virtutea dreptului ocupantului, „uzufructul" la patronaj. Nu uită să adauge cât de uman a fost trimiţând compot copiilor Greciei, câteva vagoane de grâu copiilor Franţei neocupate, altele la românii din Ardealul de Nord. Crucii Roşii internaţionale etc.

LECCA ARE UN MEMORIU

RADU LECCA începe prin a spune că a întocmit un memoriu în care-şi face apărarea şi prin mijlocirea căruia înfirmă acuzaţiile ce i se aduc în proces. Ţine însă să desvolte oral unele chestiuni dela Centrala Evreilor, unde era, spune el, „mentor". Dar mentorul reuşeşte numai să se încurce astfel că până la sfârşit încheie: dacă se dovedeşte că a deportat un evreu să fie împuşcat, iar dacă nu să i se acorde achitarea.

UN SLUJITOR AL SOCIETAŢII

EUGEN CRISTESCU, ultimul din lot, este profund revoltat. Vorbeşte pe ton ridicat şi cere socoteală acuzării pentru că i-a găsit atâtea vini. Are gesturi tăioase de procuror al unei cauze mari şi desfăşoară o elocinţă violentă de care nu se sesizează, însă, nimeni. Numai d. preşedinte Voitinovici, îngrijorat probabil de soarta timpanelor celor câţiva colegi de boxă ai acuzatului, îl întreabă:

— N'aţi putea să vorbiţi mai calm?

Cristescu se calmează şi nu mai vorbeşte. Citeşte doar. Are un memoriu lung, în care se arată la fiecare rând uimit de cele ce spune acuzarea în privinţa lui. El, doar n'a făcut nimic.

La sfârşit, crede necesar să dea explicaţii asupra celor întâmplate la Iaşi şi încheie cerând să fie redât familiei şi societăţii pe care — adaugă el — o poate sluji cu cunoştinţele, cu capacitatea lui de muncă şi corectitudinea lui.

Şedinţa se suspendă pentru câteva minute.

CÂND SE VA DA SENTINŢA?

La ora 8 fără un sfert acuzaţii sunt readuşi în boxă. Ică vine ceva mai târziu.

Curtea reintră în şedinţă şi d. preşedinte Voitinovici anunţă sfârşitul desbaterilor.

Tribunalul poporului — spune d-sa — declară închise desbaterile în procesul guvernării antonesciene şi amână pronunţarea pentru Vineri 17 Mai.

CARTELELE DE PÂINE SE VOR ELIBERA DELA PREFECTURA POLIŢIEI

Cetăţenii cari din diferite motive nu şi-au ridicat cartele de pâine, se vor prezenta la Prefectura poliţiei, etajul VI, camera 16, zilnic, între orele 7 jum. şi 13.

Condiţiile şi normele de concediere a salariaţilor particulari

D. Lotar Rădăceanu, ministrul muncii, a semnat decizia prin care se reglementează condiţiile şi normele după care urmează să se facă în viitor cererile de aprobare a concedierilor din serviciu a salariaţilor particulari.

Potrivit acestor norme cererile de concediere vor putea fi formulate de către:

a) patronii întreprinderilor sau instituţiunilor:

b) autorităţile de Stat prin şeful departamentului respectiv;

c) sindicatele profesionale constituite conform legii asupra sindicatelor profesionale din 21 Ianuarie 1945.

Comitetele de întreprindere vor putea formula propuneri de concediere numai prin sindicatele respective.

Aceste cereri se vor soluţiona potrivit normelor prevăzute în această deciziune.

Inundaţii în Persia

Ankara, 15 (Rador). — Creşterea apelor fluviului Seyhan din cauza ploilor din ultima vreme de platoul Adana a provocat dărâmarea digurilor şi canalelor de irigaţie în apropiere de vărsarea fluviului în mare inundând în acelaş timp mai multe sate în apropiere de oraşul Tarsus.

Mai multe alte sate sunt ameninţate de ape.

S'au trimis ajutoare la faţa locului.

Se inregistrează mari pagube materiale.

Până în prezent nu se semnalează nici o victimă omenească.

URMARILE REVIZUIRII ARMISTIŢIULUI CU ITALIA

Londra, 15 (Rador). — Redactorul diplomatic al agenţiei „Reuter" comunică:

Proectul nordamerican pentru revizuirea armistiţiului cu Italia — în cazul când este aprobat de conferinţa miniştrilor de externe din Paris — va contribui într'o largă măsură de a face guvernul Italian stăpân pe propria sa soartă, — după cum se declară în cercurile italiene din Londra. In lipsa unui tratat de pace, propunerile nordamericane pentru revizuire sunt socotite ca fiind cele mai bune posibile.

După cum se subliniază, proectul nordamerican ar avea un întreit efect:

1. Intervenţiile aliate în chestiunile italiene s'ar limita la domeniul pur militar şi s'ar accelera înapoierea prizonierilor de război italieni;

2. Aliaţii îşi vor rezerva atitudinea lor în legătură cu încherea tratatului de pace în ce priveşte problemele reparaţiilor şi coloniilor şi

3. Italia ar da din nou garanţii că are de gând să rămână un stat democratic şi după ce supravegherea politică italiană va fi încetat.

Cu toate că s'au modificat considerabil condiţiile de armistiţiu cu Italia din Martie 1945, când secţia politică a comisiei aliate a fost desfiinţată, guvernul italian continuă a fi obligat să dea informaţii cu privire la desfăşurarea tuturor negocierilor cu guvernele străine şi să prezinte copii după legislaţia internă pe care îşi propune să o introducă. In unele cazuri, când guvernul italian a încercat să încheie acorduri financiare, ca de pildă cel italian-elveţian, intervenţia aliată a fost fermă, ceeace a dat naşteri la vii critici în Italia.

Aceste restrângeri ale libertăţii guvernului italian ar lua sfârşit dacă planul nordamerican este adoptat la Paris. Armistiţiul revizuit ar constitui un important pas pentru Italia pe calea către normal, cale pe care a pornit acum doi ani şi nouă luni când armistiţiul a fost încheiat la 3 Septembrie 1943.

O PROPUNERE IN FAVOAREA NAŢIUNILOR MICI

Paris 15 (Rador). — Corespondentul Agenţiei „Reuter" comunică:

D. Evatt, ministrul de externe al Austriei, va sprijini, printr'un demers cu caracter privat la conferinţa miniştrilor de externe, dreptul naţiunilor mici de a-şi spune cuvântul la conferinţa păcei.

D. Evatt este de părere că naţiunile mici au jucat un rol important şi uneori chiar vital în acţiunea care a dus la înfrângerea Italiei şi Germaniei şi că în consecinţă fiecare din ele trebue să aibă dreptul de a discuta liber la conferinţa păcei, dreptul de a expune punctul lor de vedere în faţa lumei, fără să poată fi împiedicată de vreun veto opus de cele trei mari puteri.

Trafic de monezi de aur între Franţa şi Italia

Nisa 15 (Ofpress). — Poliţia, înştiinţată despre un trafic regulat de aur între Italia şi Franţa, a descoperit în cursul cercetărilor 300 monete de aur sub scaunul unei trăsuri condusă de un polonez. S'au produs arestări.